

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 17 marca 2011 r.*

W sprawie C-221/09

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Prim'Awla tal-Qorti Civili (Malta) postanowieniem z dnia 4 czerwca 2009 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 17 czerwca 2009 r., w postępowaniu:

AJD Tuna Ltd

przeciwko

Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd,

Avukat Generali,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: J.N. Cunha Rodrigues, prezes izby, A. Arabadjiev, A. Rosas, A. Ó Caoimh i P. Lindh (sprawozdawca), sędziowie,

* Język postępowania: maltański.

rzecznik generalny: V. Trstenjak,
sekretarz: C. Strömholm, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 20 maja 2010 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu AJD Tuna Ltd przez J. Refalę oraz R. Mastroianniego, avukati,
- w imieniu rządu maltańskiego przez S. Camilleriego, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez A. Buhagiara, avukat,
- w imieniu rządu greckiego przez I. Chalkiasa oraz S. Papaïoannou, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu włoskiego przez G. Palmieri, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez F. Arenę, avvocato dello Stato,
- w imieniu Rady Unii Europejskiej przez M. Sims, G. Kimberley, A. Westerhof Löfflerową oraz M. Sammuta, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez K. Banks, E. Depasqualego oraz D. Nardiego, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 7 września 2010 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony w niniejszej sprawie dotyczy ważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Atlantyku, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 155, s. 9, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 530/2008”), jak również ważności art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 358, s. 59, zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”).

- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu powstałego pomiędzy spółką AJD Tuna Ltd (zwaną dalej „AJD Tuna”) a Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd (dyrektorem ds. rolnictwa i rybołówstwa) oraz Avukat Generali w przedmiocie decyzji Direttur tal-Agricoltura, mocą której zakazał on AJD Tuna kupowania i sprowadzania do Malty tuńczyka błękitnopłetwego w celach hodowli i tuczenia, które to decyzja miała być wykonaniem rozporządzenia.

Ramy prawne

Rozporządzenie podstawowe

- 3 Rozporządzenie podstawowe jest aktem wykonawczym wspólnej polityki rybołówstwa w zakresie ochrony, zarządzania i eksploatacji zasobów rybołówstwa.

- 4 Artykuł 2 tego rozporządzenia, zatytułowany „Cele”, stanowi:

„1. Wspólna polityka rybołówstwa zapewnia taką eksploatację żywych zasobów wodnych, która zapewnia zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.

W tym celu Wspólnota stosuje podejście ostrożne poprzez podjęcie środków mających na celu ochronę i utrzymanie żywych zasobów wodnych, zapewnienie ich zrównoważonej eksploatacji oraz zminimalizowanie wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie. Celem jej jest stopniowe wdrażanie podejścia do zarządzania rybołówstwem na podstawie ekosystemu. Wspólnota dąży również do przyczyniania się do skutecznej działalności połowowej w ramach sprawnego i konkurencyjnego przemysłu rybołówstwa i akwakultury, zapewniając uczciwe standardy życiowe dla tych, którzy zależni są od działalności połowowej i biorąc pod uwagę interesy konsumentów.

2. Wspólna polityka rybołówstwa kieruje się następującymi zasadami:

- a) jasno zdefiniowane obowiązki na poziomie wspólnotowym, krajowym i lokalnym;
- b) proces podejmowania decyzji oparty na przesłankach naukowych i dostarczający wyniki w wymaganym okresie;
- c) szeroki udział uczestników sektora na wszystkich etapach polityki, od koncepcji do wdrożenia;
- d) zgodność z innymi politykami wspólnotowymi, w szczególności z polityką środowiskową, społeczną, regionalną, rozwoju, zdrowia oraz ochrony konsumenta”.

5 Artykuł 5 cytowanego rozporządzenia, zatytułowany „Plany odbudowy”, precyzuje:

„1. Rada przyjmuje, jako priorytetowe, plany odbudowy łowisk eksploatujących zasoby, które są poza bezpiecznymi granicami biologicznymi.

2. Celem planów odbudowy jest zapewnienie odbudowy zasobów do stanu w bezpiecznych granicach biologicznych.

[...]”

- 6 Artykuł 7 tego rozporządzenia, zatytułowany „Środki nadzwyczajne Komisji”, otrzymał następujące brzmienie:

„1. Jeżeli istnieje dowód poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub dla ekosystemu morskiego, wynikającego z działalności połowowej i wymagającego natychmiastowego działania, Komisja, na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, może zdecydować o zastosowaniu środków nadzwyczajnych, trwających nie dłużej niż sześć miesięcy. Komisja może podjąć nową decyzję o przedłużeniu stosowania środków nadzwyczajnych na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy.

2. Państwo członkowskie przekazuje wniosek jednocześnie Komisji, pozostałym państwom członkowskim i zainteresowanym regionalnym komitetom doradczym. Mogą one przedłożyć swoje uwagi na piśmie Komisji w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania żądania [wniosku].

[...]

3. Środki nadzwyczajne mają skutek natychmiastowy. Powiadamia się o nich zainteresowane państwa członkowskie i publikuje się je w Dzienniku Urzędowym.

[...]”

- 7 Artykuł 20 rozporządzenia podstawowego, zatytułowany „Rozdział możliwości połowowych”, stanowi:

„1. Na wniosek Komisji Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, podejmuje decyzję w sprawie limitów połowowych i/lub nakładu połowowego oraz w sprawie rozdziału możliwości połowowych między państwa członkowskie, jak również w sprawie warunków związanych z takimi limitami. Możliwości połowowe rozdziela się

pomiędzy państwa członkowskie w taki sposób, żeby zapewnić każdemu państwu członkowskiemu względną stabilność działalności połowowej dla każdego zasobu lub łowiska.

2. Gdy Wspólnota ustanowi nowe możliwości połowowe, Rada podejmie decyzję w sprawie rozdziału tych możliwości, z uwzględnieniem interesów każdego państwa członkowskiego.

3. Każde państwo członkowskie decyduje o metodzie rozdziału możliwości połowowych dla statków rybackich pływających pod jego banderą w stosunku do możliwości przydzielonych temu państwu członkowskiemu zgodnie z prawem wspólnotowym i informuje o tym Komisję.

4. Rada ustanawia możliwości połowowe dostępne dla państw trzecich na wodach wspólnotowych i rozdziela te możliwości pomiędzy wszystkie państwa trzecie.

5. Państwa członkowskie mogą, po powiadomieniu Komisji, wymieniać się częścią lub całością możliwości połowowych im przypisanych”.

8 Artykuł 26 tego rozporządzenia, zatytułowany „Obowiązki Komisji”, przewiduje:

„[...]”

2. Jeżeli istnieje dowód, że zasady ochrony, kontroli, inspekcji czy też egzekwowania w ramach wspólnej polityki rybołówstwa nie są przestrzegane i że może to prowadzić do poważnego zagrożenia żywych zasobów wodnych lub skuteczności funkcjonowania wspólnotowego systemu kontroli i egzekwowania i wymaga to podjęcia pilnych działań, Komisja informuje na piśmie zainteresowane państwo członkowskie o swoich wnioskach i ustanawia nieprzekraczalny termin nie krótszy niż 15 dni roboczych na wykazanie zgodności i przedstawienie swoich uwag. Komisja uwzględnia uwagi państwa członkowskiego przy podejmowaniu jakichkolwiek działań na mocy ust. 3.

3. Jeżeli istnieje dowód, że działalność połowowa prowadzona w danym obszarze geograficznym może doprowadzić do poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych, Komisja może podjąć środki zapobiegawcze.

Środki te są proporcjonalne do stopnia zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych.

Nie mogą one przekroczyć trzech tygodni. Mogą być przedłużone najwyżej do sześciu miesięcy, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony żywych zasobów wodnych, zgodnie z decyzją podjętą na podstawie procedury ustanowionej w art. 30 ust. 2.

Środki są natychmiast uchylane, gdy Komisja stwierdzi, że zagrożenie ustało.

4. W przypadku gdy została wyczerpana kwota, przydział lub dostępny udział państwa członkowskiego, Komisja może, na podstawie dostępnych informacji, natychmiast zatrzymać działalność połowową.

[...].”

Przepisy szczególne dotyczące połowu tuńczyka błękitnoplętego

Przepisy międzynarodowe

- 9 Podstawowym celem podpisanej w Rio de Janeiro (Brazylia) w dniu 14 maja 1966 r. Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego jest ochrona i optymalne zarządzanie zasobami tuńczyka w Atlantyku, jak również w sąsiadujących z nim morzach. Ten podstawowy cel winien zostać osiągnięty za pomocą ścisłej współpracy pomiędzy stronami konwencji w celu utrzymania populacji tych ryb na poziomie, który pozwoli na maksymalnie zrównoważone połowy na cele żywnościowe i inne.
- 10 W tym celu strony konwencji powołały do życia komisję pod nazwą: Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (zwaną dalej „ICCAT”), której rolą jest zapewniania realizacji celów konwencji.

- 11 Decyzją Rady 86/238/EWG z dnia 9 czerwca 1986 r. (Dz.U. L 162, s. 33) Wspólnota zatwierdziła przystąpienie do Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego, zmienionej protokołem załączonym do Aktu końcowego konferencji pełnomocników państw-stron konwencji, podpisanego w Paryżu w dniu 10 lipca 1984 r. Przystąpienie, o którym mowa, nabrało mocy wiążącej w dniu 14 listopada 1997 r. Zgodnie z art. XIV ust. 6 konwencji w wersji wynikającej z protokołu Unia Europejska wstąpiła w prawa i obowiązki państw członkowskich, które były do tej pory stronami konwencji. W konsekwencji Unia Europejska zastąpiła te państwa w łonie ICCAT.

- 12 Na dorocznym posiedzeniu ICCAT w listopadzie 2006 r. zostało przyjęte zalecenie 06-05 dotyczące ustanowienia 15-letniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

- 13 W celu odbudowania zasobów plan ICCAT przewiduje w tym zakresie stopniowe zmniejszenie poziomu całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) w latach 2007–2010 ograniczenie połowów na określonych obszarach i w określonych okresach, nową minimalną wielkość tuńczyka błękitnopłetwego, środki dotyczące rybołówstwa sportowego i rekreacyjnego, a także środki kontroli oraz wprowadzenie Systemu Wspólnej Międzynarodowej Kontroli ICCAT w celu zapewnienia skuteczności tego planu.

Przepisy Unii

- 14 Zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1559/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. ustanawiające wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 520/2007 (Dz.U. L 340, s. 8).

15 Zgodnie z art. 1 rozporządzenia nr 1559/2007 celem rozporządzenia jest określenie ogólnych zasad realizacji przez Wspólnotę wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

16 Motywy 3 i 5 tego rozporządzenia mają następujące brzmienie:

„(3) W celu odbudowania zasobów [tuńczyka błękitnopłetwego] plan ICCAT w tym zakresie przewiduje stopniowe zmniejszenie poziomu całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) w okresie od 2007 do 2010 r., ograniczenie połowów na określonych obszarach i w określonych okresach [...].

[...]

(5) Należy zatem na stałe wprowadzić plan odbudowy ICCAT za pomocą rozporządzenia ustanawiającego plan odbudowy zgodnie z art. 5 rozporządzenia [podstawowego] [...].”

17 Zgodnie z brzmieniem art. 3 rozporządzenia nr 1559/2007 TAC ustalone przez ICCAT w odniesieniu do zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym są następujące: w 2008 r. – 28 500 ton, w 2009 r. – 27 500 ton, w 2010 r. – 25 500 ton.

18 Artykuł 4 rozporządzenia precyzuje:

„1. Każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne środki w celu zagwarantowania, że nakład połowowy jego statków i tonarów jest proporcjonalny do uprawnień do połowów [możliwości połowowych] dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego dostępnych temu państwu członkowskiemu we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

2. Każde państwo członkowskie sporządza roczny plan połowowy dla statków i tonarów dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym [...].

3. Roczny plan połowowy:

- a) określa między innymi statki o długości powyżej 24 m wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 12, i indywidualne kwoty przyznane tym statkom;
- b) dla statków o długości mniejszej niż 24 metry i tonarów określa co najmniej kwotę przyznaną organizacjom producentów lub grupom statków dokonujących połowów z użyciem podobnych narzędzi połowowych.

[...]”

19 Artykuł 5 ust. 2 tego rozporządzenia przewiduje zakaz połowów tuńczyka błękitnopłetwego sejnierami we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia.

- 20 Artykuł 12 ust. 1 tego rozporządzenia przewiduje, że „[d]o dnia 31 stycznia 2008 r. każde państwo członkowskie prześle Komisji drogą elektroniczną wykaz wszystkich statków rybackich pływających pod jego banderą, które upoważniono do prowadzenia aktywnej działalności połowowej w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym poprzez wydanie im specjalnego zezwolenia połowowego”.
- 21 Rada na podstawie art. 20 rozporządzenia podstawowego wydała rozporządzenie (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe (Dz.U. 2007, L 15, s. 1) oraz rozporządzenie (WE) nr 40/2008 z dnia 16 stycznia 2008 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2008 r. i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe (Dz.U. L 19, s.1).
- 22 W rozporządzeniach tych Rada ustanowiła TAC dla łowisk i rozdzieliła kwotowo uprawnienia do połowów pomiędzy państwa członkowskie.
- 23 Z załączników ID do tych rozporządzeń wynika, że jeśli chodzi o tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, TAC został przejęty w ramach ICCAT. TAC dla tych wód i tego gatunku ryb został ustalony na 29 500 ton w 2007 r. i 28 500 ton w 2008 r. W ramach tej ilości 9 397,70 ton w 2007 r. i 16 210,75 ton w 2008 r. zostało przyznane Wspólnocie i podzielone niemalże w całości pomiędzy Republikę Malty, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Włoską, Republikę Cypru i Republikę Portugalską, pozostawiając pozostałym państwom członkowskim do dyspozycji kwotę w wysokości 30 ton w 2007 r. i 60 ton w 2008 r.

- ²⁴ Podział pomiędzy państwa członkowskie przewidziany w rozporządzeniu nr 40/2008 został następnie zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 446/2008 z dnia 22 maja 2008 r. dostosowującym niektóre kwoty połowowe dla tuńczyka błękitnopłetwego zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 134, s. 11).

Rozporządzenie nr 530/2008

- ²⁵ Komisja przyjęła rozporządzenie nr 530/2008 na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- ²⁶ Motywy 1–4, 6–8 i 10 rozporządzenia nr 530/2008 mają następujące brzmienie:

- „(1) Rozporządzenie [...] nr 40/2008 [...] ustala ilości tuńczyka błękitnopłetwego, które statki rybackie Wspólnoty mogą poławiać w 2008 r. w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym.
- (2) Rozporządzenie [...] nr 446/2008 [...] zmienia ilości tuńczyka błękitnopłetwego, które statki rybackie Wspólnoty mogą poławiać w 2008 r. w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym.
- (3) Rozporządzenie [...] nr 1559/2007 [...] wymaga, aby państwa członkowskie informowały Komisję o indywidualnych kwotach przyznanych ich statkom o długości powyżej 24 metrów.

- (4) Wspólna polityka rybołówstwa ma na celu zapewnienie długoterminowej zdolności połowowej sektora poprzez zrównoważoną eksploatację żywych zasobów wodnych w oparciu o zasadę ostrożnego zarządzania.

[...]

- (6) Z danych znajdujących się w posiadaniu Komisji oraz z informacji uzyskanych przez inspektorów Komisji podczas ich wizyt kontrolnych w przedmiotowych państwach członkowskich wynika, że uprawnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym przyznane statkom rybackim do połowów okrężnicą pływającym pod banderą Grecji, Francji, Włoch, Cypru i Malty lub zarejestrowanym w tych państwach będą uznane za wyczerpane w dniu 16 czerwca 2008 r., a uprawnienia do połowów tego samego zasobu przyznane statkom rybackim do połowów okrężnicą pływającym pod banderą Hiszpanii lub zarejestrowanym w tym państwie będą uznane za wyczerpane w dniu 23 czerwca 2008 r.
- (7) Komitet Naukowo-Badawczy [ICCAT] uznał nadmierne zdolności połowowe floty za główny czynnik, który może prowadzić do załamania się stad tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Nadmierne zdolności połowowe floty stanowią poważne zagrożenie przekroczenia dozwolonego poziomu połowów. Oprócz tego dzienna zdolność połowowa pojedynczego statku rybackiego do połowów jedną okrężnicą jest tak duża, że dozwolone poziomy połowów mogą zostać osiągnięte lub przekroczone w bardzo krótkim czasie. W tej sytuacji przełowienie przez tę flotę stanowiłoby poważne zagrożenie dla ochrony zasobów tuńczyka błękitnopłetwego.
- (8) Komisja monitorowała ściśle przestrzeganie przez państwa członkowskie wszystkich wymogów zawartych w odpowiednich przepisach wspólnotowych podczas sezonu połowowego tuńczyka błękitnopłetwego w 2008 r. Z informacji znajdujących się w jej posiadaniu oraz z informacji uzyskanych przez inspektorów Komisji

wynika, że przedmiotowe państwa członkowskie nie zapewniły pełnej zgodności z wymogami zawartymi w rozporządzeniu [...] nr 1559/2007.

[...]

- (10) W celu wzmocnienia skuteczności tych środków, które mają na celu zapobieżenie poważnemu zagrożeniu dla ochrony zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, należy ponadto nakazać podmiotom wspólnotowym, aby nie zgadzały się na wyładunki, umieszczanie w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych ani na przeładunki tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przez statki rybackie do połowów okrężnicą w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym”.

²⁷ Artykuły 1–3 tego rozporządzenia stanowią:

„Artykuł 1

Z dniem 16 czerwca 2008 r. zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym przez statki rybackie do połowów okrężnicą pływające pod banderą Grecji, Francji, Włoch, Cypru i Malty lub zarejestrowane w tych państwach.

Zakazuje się również przechowywania na statku, umieszczania w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych, przeładunku, transferu i wyładunku ryb pochodzących z tych stad złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 2

Z dniem 23 czerwca 2008 r. zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym przez statki rybackie do połowów okrężnicą pływające pod banderą Hiszpanii lub zarejestrowane w tym państwie.

Zakazuje się również przechowywania na statku, umieszczania w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych, przeładunku, transferu i wyładunku ryb pochodzących z tych stad złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3

1. Z zastrzeżeniem ustępu drugiego z dniem 16 czerwca 2008 r. podmioty wspólnotowe nie zgadzają się na wyładunki, umieszczanie w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych oraz na przeładunki na wodach i w portach Wspólnoty tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przez statki rybackie do połowów okrężnicą w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym.

2. Do dnia 23 czerwca 2008 r. dozwolone są wyładunki, umieszczanie w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych oraz przeładunki na wodach lub w portach Wspólnoty tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym przez statki rybackie do połowów okrężnicą pływające pod banderą Hiszpanii lub zarejestrowane w tym państwie”.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

- 28 AJD Tuna Ltd, spółka z siedzibą na Malcie, prowadzi działalność w sektorze hodowli i tuczenia żywozłowionego w Morzu Śródziemnym tuńczyka błękitnopłetwego w celu jego sprzedaży odbiorcom. Jest ona właścicielem dwóch morskich hodowli ryb. Maksymalna zdolność tuczenia pierwszej wynosi 2 500 ton, a drugiej – 800 ton.
- 29 W następstwie przyjęcia rozporządzenia Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd zabronił AJD Tuna zakupu i sprowadzania tuńczyka błękitnopłetwego na Maltę w celach związanych z jej działalnością.
- 30 Nie mogąc uzyskać przyznanych ilości tuńczyka, do których jej zdaniem miała prawo, AJD Tuna wniosła skargę do Prim'Awla tal-Qorti Civili w celu uzyskania odszkodowania za szkodę, którą poniosła wskutek przytoczonego zakazu, który stanowi nadużycie, narusza prawo oraz jest nieracjonalny.
- 31 Zdaniem sądu krajowego AJD Tuna twierdzi, że uzyskała zgodę ICCAT na zakup 3 200 ton tuńczyka błękitnopłetwego dla celów swej działalności oraz że w konsekwencji zakupiła ona tę ilość od rybaków francuskich i włoskich jeszcze przed rozpoczęciem sezonu połowowego. Zakaz zakupu i sprowadzania na Maltę dotyczył nie tylko tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w wodach Unii, ale także złowionego poza tymi wodami. W związku z tym AJD Tuna nie miała możliwości zakupu ilości tuńczyka błękitnopłetwego, którą miała prawo posiadać w swych hodowlach morskich.
- 32 Sąd krajowy uznał zatem, że rozstrzygnięcie sporu zależy od ważności rozporządzenia.

33 W tych okolicznościach Prim'Awla tal-Quorti Civili postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

- „1. Czy rozporządzenie nr 530/2008 [...] jest nieważne, ponieważ narusza art. 253 traktatu, w zakresie w jakim nie uzasadnia w wystarczający sposób przyjęcia nadzwyczajnych środków [ustanowionych w art. 1–3 tego rozporządzenia] oraz w zakresie w jakim nie wyjaśnia klarownie rozumowania stanowiącego podstawę przyjęcia tych środków?

2. Czy rozporządzenie nr 530/2008 [...] jest nieważne, ponieważ narusza art. 7 ust. 1 rozporządzenia [podstawowego], w zakresie w jakim rozporządzenie to w swoich motywach nie wykazuje odpowiednio [z jednej strony] istnienia poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub dla ekosystemu morskiego, wynikającego z działalności połowowej a [z drugiej strony] konieczności natychmiastowego działania?

3. Czy rozporządzenie nr 530/2008 [...] jest nieważne, ponieważ przyjęte środki pozbawiają wspólnotowe podmioty gospodarcze takie jak strona skarżąca uzasadnionych oczekiwań wynikających z art. 1 rozporządzenia Komisji nr 446/2008 [...] i z art. 2 rozporządzenia [podstawowego]?

4. Czy art. 3 rozporządzenia nr 530/2008 [...] jest nieważny, ponieważ narusza zasadę proporcjonalności, w zakresie w jakim stanowi on [po pierwsze], że żaden wspólnotowy podmiot gospodarczy nie może wyładowywać, umieszczać tuńczyka w sadzach w celu hodowania i tuczenia, nawet jeśli jest to tuńczyk złowiony wcześniej zgodnie z rozporządzeniem nr 530/2008 [...], a [po drugie], wspólnotowy podmiot gospodarczy nie może wykonywać powyższych czynności względem tuńczyka złowionego przez rybaków, których statki nie płyną pod banderą jednego z państw członkowskich wymienionych w art. 1 rozporządzenia nr 530/2008

[...], nawet jeżeli tuńczyk ten został złowiony zgodnie z kwotami ustanowionymi przez [ICATT]?

5. Czy rozporządzenie nr 530/2008 [...] jest nieważne, ponieważ narusza zasadę proporcjonalności, w zakresie w jakim Komisja nie wykazała, że przyjęcie planowanego przez nią środka nie przyczyni się do odbudowy zasobów tuńczyka?

6. Czy rozporządzenie nr 530/2008 [...] jest nieważne, ponieważ przepisy, które stanowi są nierozsądne i dyskryminujące ze względu na przynależność państwową w rozumieniu art. 12 WE, w zakresie w jakim wspomniane rozporządzenie nr 530/2008 dokonuje rozróżnienia pomiędzy statkami rybackimi prowadzącymi połowy okrężnicą pływającymi pod banderą hiszpańską a tymi samymi statkami pływającymi pod banderą grecką, francuską, włoską, cypryjską i maltańską oraz w zakresie w jakim rozporządzenie to dokonuje rozróżnienia pomiędzy tymi sześcioma państwami członkowskimi a innymi państwami członkowskimi?

7. Czy rozporządzenie nr 530/2008 [...] jest nieważne, ponieważ nie były przestrzegane zasady sprawiedliwości chronione art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, gdyż zainteresowane strony i państwa członkowskie nie miały możliwości przedstawienia uwag na piśmie przed wydaniem decyzji?

8. Czy rozporządzenie nr 530/2008 [...] jest nieważne, ponieważ nie była przestrzegana zasada kontrydiktoryjności (audi alteram partem), będąca zasadą ogólną prawa wspólnotowego, gdyż zainteresowane strony i państwa członkowskie nie miały możliwości przedstawienia uwag na piśmie przed wydaniem decyzji?

9. Czy art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego jest nieważny, ponieważ nie była przestrzegana zasada kontrydiktoryjności (*audi alteram partem*), będąca zasadą ogólną prawa wspólnotowego, lub zasady sprawiedliwości chronione na mocy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, i w konsekwencji czy nr 530/2008 [...] jest nieważne, ponieważ jego podstawę prawną stanowi rozporządzenie podstawowe)?
10. W przypadku gdyby Trybunał orzekł, że rozporządzenie nr 530/2008 [...] jest ważne – czy należy je interpretować w taki sposób, że oznacza ono, iż środki przyjęte w art. 3 tego rozporządzenia sprzeciwiają się temu, żeby wspólnotowe podmioty gospodarcze zgadzały się na wyładunki, umieszczanie w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych oraz na przeladunki na wodach i w portach Wspólnoty tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym przez pływające pod banderą państwa trzeciego statki rybackie do połowów okrężnicą?”

W przedmiocie wniosku w sprawie organizacji środków dowodowych lub otwarcia procedury ustnej na nowo

- ³⁴ Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Trybunału w dniu 19 października 2010 r. Komisja zwróciła się do Trybunału o zarządzenie przeprowadzenia środków dowodowych lub otwarcia procedury ustnej na nowo na podstawie art. 60 i 61 regulaminu postępowania przed Trybunałem.
- ³⁵ W piśmie, które wpłynęło do sekretariatu w dniu 27 października 2010 r. Rada stwierdziła, że popiera wniosek Komisji.
- ³⁶ W tym zakresie należy przypomnieć, iż Trybunał może z urzędu lub na wniosek rzecznika generalnego, a także na wniosek stron, zarządzić otwarcie procedury ustnej

na nowo, zgodnie z art. 61 regulaminu, jeżeli uzna, że sprawa nie została dostatecznie wyjaśniona lub że winna zostać rozstrzygnięta w oparciu o argument, który nie był przedmiotem debaty między stronami (zob. w szczególności wyroki: z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawie C-284/06 Burda, Zb.Orz. s. I-4571, pkt 37; a także z dnia 8 września 2009 r. w sprawie C-42/07 Liga Portuguesa de Futebol Profissional i Bwin International, Zb.Orz. s. I-7633, pkt 31).

- 37 W uzasadnieniu skargi Komisja wskazała na zarzuty dotyczące przebiegu procedury ustnej, które uzasadniały jej zdaniem przeprowadzenie przez Trybunał środków dowodowych i zarządzenie otwarcie procedury ustnej na nowo, w celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych leżących u podstaw rozporządzenia nr 530/2008.
- 38 Po pierwsze, choć językiem postępowania był maltański, przedstawiciel AJD Tuna zabrał głos w języku włoskim, na co Trybunał zezwolił bez uprzedzenia o tym fakcie Rady i Komisji.
- 39 Należy przypomnieć w tym miejscu, że art. 29 ust. 2 lit. c) akapit drugi regulaminu postępowania przed Trybunałem precyzuje, że na należycie uzasadniony wniosek strony postępowania przed sądem krajowym i po wysłuchaniu strony przeciwnej oraz rzecznika generalnego można zezwolić na stosowanie w trakcie procedury ustnej jednego z innych języków określonych w § 1 niniejszego artykułu
- 40 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Trybunału w dniu 11 lutego 2010 r., AJD Tuna złożyła wniosek o zezwolenie na występowanie w języku angielskim lub włoskim. Orzeczeniem z dnia 14 kwietnia 2010 r., po wysłuchaniu drugiej strony w postępowaniu przed sądem krajowym oraz rzecznika generalnego, prezes drugiej izby Trybunału zezwolił AJD Tuna na występowanie w języku włoskim. Nie będąc stroną w postępowaniu przed sądem krajowym, Rada i Komisja nie zostały poinformowane o wspomnianym zezwoleniu.

- 41 Komisja wskazuje jednocześnie, że na rozprawie uniemożliwiono jednemu z jej pełnomocników E. Depasquale'owi udzielenia odpowiedzi na pytanie Trybunału w języku angielskim, choć Komisja uzyskała zezwolenie, by jej pełnomocnicy udzielali odpowiedzi na pytania Trybunału w tym języku.
- 42 Pismem sygnowanym przez K. Banks, E. Depasquale'a oraz D. Nardiego, które wpłynęło do sekretariatu Trybunału w dniu 19 kwietnia 2010 r., Komisja złożyła do Trybunału wniosek o zezwolenie na udzielanie przez K. Banks oraz D. Nardiego odpowiedzi na pytania Trybunału w języku angielskim. Prezes drugiej izby przyjął ten wniosek w dniu 26 kwietnia 2010 r.
- 43 Ponieważ wniosek Komisji dotyczył wyłącznie K. Banks oraz D. Nardiego, zezwolenie, by na pytania Trybunału odpowiadać w języku angielskim, nie mogło dotyczyć E. Depasquale'a, nawet jeśli zezwolenie zostało sformułowane w sposób ogólny.
- 44 Ponadto, jak wskazała Komisja, jako że maltański był językiem ojczystym E. Depasqualego, nie miał on trudności z udzieleniem odpowiedzi na pytanie Trybunału w tym języku.
- 45 Jeśli chodzi o zastrzeżenia dotyczące treści opinii rzecznika generalnego, należy przypomnieć, że zgodnie z art. 252 akapit drugi TFUE, zadaniem rzecznika generalnego jest publiczne przedstawianie, przy zachowaniu całkowitej bezstronności i niezależności, uzasadnionych opinii w sprawach, które zgodnie ze statutem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wymagają jego zaangażowania. Wykonując to zadanie, może on w danym przypadku dokonać analizy wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, przenosząc go w ramy szerszego kontekstu niż zostało to określone przez sąd krajowy lub przez strony postępowania przed sądem krajowym. Trybunał nie jest związany ani opinią rzecznika generalnego, ani jej uzasadnieniem (zob. wyrok

z dnia 11 listopada 2010 r. C-229/09 Hogan Lovells International, Zb.Orz. s. I-11335, pkt 26).

- 46 Trybunał uznał, że dysponuje w niniejszym przypadku wszystkimi niezbędnymi informacjami, by odpowiedzieć na pytania zadane przez sąd krajowy.
- 47 W związku z powyższym wniosek o przeprowadzenie środków dowodowych i otwarcie procedury ustnej na nowo należy oddalić.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytań od siódmego do dziewiątego

- 48 W tych pytaniach, które należy rozpatrzyć łącznie i w pierwszej kolejności, sąd krajowy zastanawia się na ważnością rozporządzenia nr 530/2008, jak również na ważnością art. 7 rozporządzenia podstawowego, na podstawie którego rozporządzenie nr 530/2008 zostało przyjęte. Dokładniej sąd ten zwraca się co do zasady do Trybunału z zapytaniem czy art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego jest nieważny, ponieważ nie przewiduje, by państwa członkowskie i inne zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag Komisji, w przypadku kiedy z własnej inicjatywy zamierza ona zastosować nadzwyczajne środki przewidziane w art. 7 ust. 1, co stanowi naruszenie zasady kontradyktoryjności i zasad ustanowionych w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).

- 49 Artykuł 41 karty, który zdaniem AJD Tuna został naruszony, potwierdza w szczególności prawo każdego do bycia wysłuchanym, zanim zostaną podjęte indywidualne środki mogące negatywnie wpłynąć na jego sytuację. Wynika stąd, że przepis ten nie dotyczy procesu przygotowywania aktów o zasięgu ogólnym.
- 50 Z definicji zawartej w art. 288 TFUE wynika, że rozporządzenie nr 530/2008 ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.
- 51 Kryterium rozróżnienia pomiędzy rozporządzeniem a decyzją należy doszukiwać się w ogólnym zasięgu danego aktu prawnego lub jego braku (zob. w szczególności postanowienie z dnia 12 lipca 1993 r. w sprawie C-168/93 Gibraltar i Gibraltar Development przeciwko Radzie, Rec. s. I-4009, pkt 11). Akt posiada zasięg ogólny, jeżeli odnosi się do sytuacji określonych w sposób obiektywny oraz wywiera skutki prawne dla określonej w sposób generalny i abstrakcyjny kategorii adresatów (zob. w szczególności wyrok z dnia 6 października 1982 r. w sprawie 307/81 Aluisisse Italia przeciwko Radzie i Komisji, Rec. s. 3463, pkt 9).
- 52 Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego upoważnia Komisję do zastosowania środków nadzwyczajnych w celu usunięcia poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub dla ekosystemu morskiego, wynikającego z działalności połowowej. Przyjęte środki powodują skutki dla podmiotów gospodarczych w sektorze rybołówstwa w danym obszarze i w stosunku do danego gatunku. Środki nadzwyczajnych nie są zatem podejmowane w interesie podmiotów gospodarczych, lecz wyłącznie w celu ochrony żywych zasobów wodnych i ekosystemu morskiego. Rozporządzenia przyjęte na podstawie wspomnianego art. 7 ust. 1 mają zastosowanie do sytuacji ujętych obiektywnie i powodują skutki prawne względem kategorii osób

określonych w sposób ogólny i abstrakcyjny w rozumieniu orzecznictwa przytoczonego w poprzednim punkcie tego wyroku.

- 53 Z rozważań tych wynika, że art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego nie jest nieważny, ponieważ nie przewiduje w trakcie procesu przyjmowania środków nadzwyczajnych, przewidzianych w art. 7 ust. 1, zbierania uwag podmiotów, wobec których środki te mogą mieć skutki.
- 54 Poza tym art. 47 karty, w zakresie w jakim przewiduje, że każdy czyje prawa i wolności zagwarantowane przez prawo Unii zostały naruszone, ma prawo do skutecznego środka prawnego przed sądem, jest potwierdzeniem zasady skutecznej ochrony sądowej, która stanowi zasadę ogólną prawa Unii, wynikającą z tradycji konstytucyjnych wspólnych państwom członkowskim (zob. wyroki: z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie C-432/05 Unibet, Zb.Orz. s. I-2271, pkt 37; a także z dnia 3 września 2008 r. w sprawach połączonych C-402/05 P i C-415/05 P Kadi i Al Barakaat International Foundation przeciwko Radzie i Komisji, Zb.Orz. s. I-6351, pkt 335).
- 55 Ponieważ sąd krajowy zwraca się do Trybunału z pytaniem dotyczącym nie ewentualnego naruszenia prawa do skutecznego środka prawnego przed sądem, ale braku możliwości, aby zainteresowane strony i państwa członkowskie przedstawiły swe uwagi na piśmie zanim, na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja podejmie nadzwyczajne środki – art. 47 karty nie ma zastosowania.
- 56 Należy zatem na pytania od siódmego do dziewiątego odpowiedzieć, że ich zbadanie nie ujawniło żadnego elementu, który mógłby wpłynąć na ważność rozporządzenia nr 530/2008 oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w świetle zasady kontradyktoryjności i zasady skutecznej ochrony sądowej.

W przedmiocie pytań pierwszego i drugiego

- 57 W tych pytaniach, które należy rozpatrzyć łącznie, sąd krajowy co do zasady zwraca się do Trybunału z zapytaniem, czy rozporządzenie nr 530/2008 spełnia obowiązek uzasadniania aktów przewidziany w art. 296 ust. 2 TFUE, a w szczególności czy uzasadnienie to w sposób wystarczający określa warunki, w których Komisja może działać na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- 58 Należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem uzasadnienie, jakiego wymaga art. 296 TFUE, powinno być dostosowane do charakteru rozpatrywanego aktu i przedstawiać w sposób jasny i jednoznaczny rozumowanie instytucji, która wydała akt, pozwalając zainteresowanym poznać podstawy podjętej decyzji, a właściwemu sądowi dokonać jej kontroli. Nie ma wymogu, by uzasadnienie wyszczególniało wszystkie istotne elementy faktyczne i prawne, ponieważ ocena, czy uzasadnienie aktu spełnia wymogi art. 296 ust. 2 TFUE, winna opierać się nie tylko na jego brzmieniu, ale także uwzględniać okoliczności jego wydania, jak również całość przepisów prawa regulującego daną dziedzinę (zob. podobnie w szczególności wyroki: z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie C-5/01 Belgia przeciwko Komisji, Rec. s. I-11991, pkt 68; z dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie C-501/00 Hiszpania przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-6717, pkt 73; z dnia 5 marca 2009 r. w sprawie C-479/07 Francja przeciwko Radzie, pkt 49).
- 59 Z utrwalonego orzecznictwa wynika również, że zakres obowiązku uzasadnienia zależy od charakteru danego aktu oraz że w przypadku aktów o zasięgu ogólnym uzasadnienie może ograniczać się do wskazania: po pierwsze – całościowej sytuacji, która doprowadziła do jego przyjęcia i – po drugie – ogólnych celów, które zamierza się osiągnąć. W tym kontekście Trybunał stwierdził w szczególności, że wygórowane byłoby żądanie szczegółowego uzasadnienia każdej decyzji technicznej, jeżeli z zaskarżonego aktu wynikają istotne cele, do których realizacji zmierza dana instytucja (zob. w szczególności wyroki: z dnia 7 listopada 2000 r. w sprawie C-168/98 Luksemburg przeciwko Parlamentowi i Radzie, Rec. str. I-9131, pkt 62; z dnia 9 września

2003 r. w sprawie C-361/01 P Kik/OHIM, Rec. I-8283, pkt 102; a także z dnia 9 września 2003 r. w sprawie C-304/01 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. s. I-7655, pkt 51).

- 60 Trybunał orzekł również, że obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 ust. 2 TFUE stanowi istotny wymóg proceduralny, który należy odróżnić od kwestii zasadności uzasadnienia, wchodzącej w zakres zgodności z prawem spornego aktu co do istoty sprawy (zob. podobnie wyrok z dnia 19 września 2002 r. w sprawie C-113/00 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. s. I-7601, pkt 47; ww. wyrok w sprawie Francja przeciwko Radzie, pkt 50).
- 61 Stosując dopiero co przypomniane zasady, należy zbadać, czy rozporządzenie nr 530/2008 spełnia przesłanki w zakresie uzasadnienia ustanowione art. 296 ust. 2 TFUE.
- 62 Rozporządzenie nr 530/2008 zostało przyjęte na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z tym przepisem Komisja, w szczególności z własnej inicjatywy, może podjąć środki nadzwyczajne spełniając trzy przesłanki. Przede wszystkim wymaga się wcześniejszego istnienia poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub dla ekosystemu morskiego. Następnie zagrożenie to winno wynikać z działalności połowowej. Wreszcie aby zażegnać wspomniane zagrożenie, wymagane jest natychmiastowe działanie.
- 63 Jeśli chodzi o uzasadnienie istnienia poważnego zagrożenia dla ochrony zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, motywy 1–3 rozporządzenia nr 530/2008 przypominają o znaczeniu TAC określonym dla tuńczyka błękitnopłetwego w ramach wieloletniego planu odbudowy zasobów tej ryby. Poza tym zgodnie z motywem 6 tego rozporządzenia z informacji uzyskanych przez inspektorów Komisji wynika, że uprawnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego przyznane statkom rybackim do połowów okrężnicą mogą zostać wyczerpane przed końcem sezonu połowowego. Wynika z tego, że Komisja dopełniła obowiązku uzasadnienia rozporządzenia w kwestii

istnienia poważnego zagrożenia dla ochrony zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

- 64 Jeśli chodzi o uzasadnienie tego, czy zagrożenie dla ochrony zasobów wynika z działalności połowowej statków rybackich do połowów okrężnicą, jak również umieszczenia tych ryb w sadzach przez wspólnotowe podmioty gospodarcze – z jednej strony z motywu 7 rozporządzenia nr 530/2008 wynika, że Komitet Naukowo-Badawczy ICCAT uznał nadmierne zdolności połowowe floty za główny czynnik, który może prowadzić do załamania się stad tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
- 65 Z drugiej strony z motywu 8 rozporządzenia nr 530/2008 wynika, że z informacji znajdujących się w posiadaniu Komisji wynika, że państwa członkowskie nie zapewniły pełnej zgodności z wymogami zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 1559/2007, których celem była odbudowa zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
- 66 Należy przypomnieć w tym względzie, że przestrzeganie zobowiązań ciążących na państwach członkowskich na mocy przepisów Unii jest niezbędne dla ochrony zasobów rybnych, ochrony zasobów biologicznych mórz i ich eksploatacji na długotrwałych podstawach i we właściwych warunkach gospodarczo-społecznych (zob. w odniesieniu do naruszeń reżimu kwot w sezonach połowowych 1991–1996 wyrok z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawach połączonych C-418/00 i C-419/00 Komisja przeciwko Francji, Rec. s. I-3969, pkt 57).
- 67 Zważywszy na przytoczone argumenty, uzasadnienie rozporządzenia nr 530/2008 ukazuje w dostateczny sposób, że poważne zagrożenie dla ochrony zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym wynika z działalności połowowej statków rybackich do połowów okrężnicą oraz umieszczania połowionych ryb w sadzach przez wspólnotowe podmioty gospodarcze.

- 68 Wreszcie w odniesieniu do stanu wymagającego podjęcia nadzwyczajnych środków motyw 4 rozporządzenia nr 530/2008 przypomina, że wspólna polityka rybołówstwa ma na celu zapewnienie długoterminowej zdolności połowowej sektora poprzez zrównoważoną eksploatację żywych zasobów wodnych w oparciu o zasadę ostrożnego zarządzania. Przypomnienie tego celu realizowanego przez Unię oraz stwierdzenie nieuchronnego przekroczenia kwot połowowych przyznaných statkom rybackim do połowów okrężnicą przed planowanym końcem sezonu połowowego stanowi wystarczające uzasadnienie nadzwyczajnej sytuacji, w której Komisja winna była działać zgodnie z zasadą ostrożności.
- 69 Należy zatem na pytania pierwsze i drugie odpowiedzieć, że ich badanie nie ujawniło żadnego elementu, który mógłby wpłynąć na ważność rozporządzenia nr 530/2008 w świetle obowiązku uzasadniania aktów wynikającego z art. 296 ust. 2 TFUE.

W przedmiocie pytania trzeciego

- 70 W pytaniu tym sąd krajowy zwraca się do Trybunału z zapytaniem, czy rozporządzenie nr 530/2008 jest nieważne, ponieważ środki, które przewiduje, odmawiają wspólnotowym podmiotom gospodarczym uzasadnionych oczekiwań opierających się na ustaleniu kwot połowowych na tuńczyka błękitnopłetwego, w szczególności w rozporządzeniu nr 446/2008.
- 71 Należy przypomnieć, że prawo domagania się ochrony uzasadnionych oczekiwań mają wszystkie jednostki, które znajdują się w sytuacji, z której wynika, że administracja wspólnotowa wzbudziła uzasadnione nadzieje (zob. podobnie wyroki: z dnia 11 marca 1987 r. w sprawie 265/85 Van den Bergh en Jurgens Ford i Van Dijk Food Products (Lopik) przeciwko EWG, Rec. s. 1155, pkt 44; a także z dnia 15 lipca 2004 r. w sprawach połączonych C-37/02 i C-38/02 Di Lenardo i Dilexport, Zb.Orz. s. I-6911, pkt 70).

- 72 Takimi zapewnieniami są, niezależnie od formy, w jakiej są one przekazywane, dokładne, bezwarunkowe i spójne informacje pochodzące z uprawnionych i wiarygodnych źródeł (zob. wyrok z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie C-537/08 P Kahla Thüringen Porzellan przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-12917, pkt 63). Natomiast nie może powoływać się na naruszenie tej zasady ten, komu administracja nie udzieliła precyzyjnych zapewnień (wyroki: z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych C-182/03 i C-217/03 Belgia i Forum 187 przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-5479, pkt 147; a także z dnia 25 października 2007 r. w sprawie C-167/06 P Komminou i in. przeciwko Komisji, pkt 63).
- 73 Podobnie jeśli rozsądny i przezorny podmiot gospodarczy jest w stanie przewidzieć wydanie przepisów wspólnotowych mogących wpłynąć na jego interesy, nie może on powoływać się na tę zasadę w razie wydania takich przepisów (zob. ww. wyroki: w sprawie Van den Bergh en Jurgens i Van Dijk Food Products (Lopik) przeciwko EWG, pkt 44; a także w sprawie Belgia i Forum 187 przeciwko Komisji, pkt 147).
- 74 Tym samym, jak słusznie podnosi Komisja, wspólnotowe podmioty gospodarcze nie otrzymały żadnego zapewnienia z jej strony, iż zostanie dostarczona cała ilość tuńczyka błękitnopłetwego, na którą zawarły umowy z rybakami.
- 75 Poza tym możliwość przyjęcia środków, których skutkiem jest zakończenie sezonu połowowego przed normalną datą, jest przewidziana w art. 7 ust. 1 i art. 26 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Wspólnotowe podmioty gospodarcze, których działalność polega na zakupie tuńczyka błękitnopłetwego w celach hodowli i tuczenia nie mogą powoływać się na ochronę uzasadnionych oczekiwań, ponieważ są one w stanie przewidzieć, że tego rodzaju środki mogą zostać podjęte.

- 76 Należy zatem na pytanie trzecie odpowiedzieć, że jego badanie nie ujawniło żadnej nieprawidłowości, która mogłaby wpłynąć na ważność rozporządzenia nr 530/2008 w świetle zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

W przedmiocie pytania czwartego i piątego

- 77 W pytaniach tych sąd krajowy usiłuje ustalić co do zasady, czy rozporządzenie nr 530/2008 jest sprzeczne z zasadą proporcjonalności, jeżeli przewiduje wprowadzenie w określonym dniu zakazu dla wspólnotowych podmiotów gospodarczych przyjmowania wyładunków oraz umieszczania w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych tuńczyka błękitnopłetwego, również złowionego przed tą datą lub przez statki rybackie pływające pod banderą państwa trzeciego. Sąd krajowy zastanawia się jednocześnie nad tym, czy środki przewidziane w rozporządzeniu nr 530/2008 mogą doprowadzić do osiągnięcia celu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego.
- 78 Odnosząc się do daty połowów tuńczyka błękitnopłetwego, którego dotyczy zakaz wyładunku, należy wskazać, że z motywu 10 rozporządzenia nr 530/2008 wynika, iż zakaz przyjmowania wyładunków, umieszczania w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych oraz przeładunków przez wspólnotowe podmioty gospodarcze w wodach lub portach wspólnotowych tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przez statki rybackie do połowów okrężnicą w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym ma na celu wzmocnienia skuteczności środków polegających na zakazie połowu i stanowi jedynie ich uzupełnienie. W konsekwencji art. 3 rozporządzenia nr 530/2008 należy interpretować w świetle art. 1 i 2 tego rozporządzenia w ten sposób, że zakaz obowiązujący podmioty gospodarcze nie dotyczy tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przed dniem 16 czerwca 2008 r. lub 23 czerwca 2008 r. stosownie do bandery, pod którą pływa kuter rybacki, który dokonał połowu, bez względu na datę wyładunku.

- 79 W pozostałym zakresie należy przypomnieć, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem zasada proporcjonalności, którą zalicza się do podstawowych zasad prawa wspólnotowego, wymaga, by środki prawne wynikające z zastosowania przepisów wspólnotowych były odpowiednie do realizacji zamierzonego celu i nie wykraczały poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia (zob. podobnie wyroki: z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie C-210/03 *Swedish Match*, Zb.Orz. s. I-11893, pkt 47; a także z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie C-558/07 *S.P.C.M. i in.*, Zb.Orz. s. I-5783, pkt 41).
- 80 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem prawodawca Unii dysponuje w dziedzinie wspólnej polityki rolnej, w tym polityki w zakresie rybołówstwa, szerokim zakresem uznania, z którym związana jest odpowiedzialność polityczna na podstawie w art. 40–43 TFUE. W konsekwencji kontrola sądu winna ograniczać się do oceny, czy dany przepis nie jest dotknięty oczywistym błędem lub nadużyciem władzy lub też czy dany organ nie przekroczył w sposób oczywisty granic przysługującego mu uznania (zob. podobnie wyrok z dnia 12 lipca 2001 r. w sprawie C-189/01 *Jippes i in.*, Rec. s. I-5689, pkt 80; ww. wyrok z dnia 9 września 2004 r. w sprawie Hiszpania przeciwko Komisji, pkt 23; a także wyrok z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie C-535/03 *Unitymark i North Sea Fishermen's Organisation*, Zb.Orz. s. I-2689, pkt 55).
- 81 W ramach kontroli sądowej okoliczności wykonywania tej zasady, mając na uwadze szeroki zakres uznania, którym dysponuje prawodawca wspólnotowy w dziedzinie wspólnej polityki rolnej, w tym polityki w zakresie rybołówstwa, jedynie oczywiście nieodpowiedni w odniesieniu do celów, jakie właściwa instytucja zamierza osiągnąć, charakter działania ustanowionego w tej materii może mieć wpływ na jego zgodność z prawem (ww. wyrok w sprawie *Unitymark i North Sea Fishermen's Organisation*, pkt 57 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 82 Do Trybunału należy zatem zbadanie, czy skierowany do wspólnotowych podmiotów gospodarczych zakaz przyjmowania wyładunków, umieszczania w sadzach w celu tużczenia i w celach hodowlanych oraz przeładunków w wodach lub portach wspólnotowych tuńczyka błękitnopłetwego złowionego po dniu 16 czerwca lub 23 czerwca

2008 r przez statki rybackie do połowów okrężnicą w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym nie jest w oczywisty sposób nieodpowiedni.

- 83 Przyjmując rozporządzenie nr 1559/2007, Rada dążyła do zrealizowania planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego zgodnie z zaleceniami ICCAT. Odbudowa, o której mowa, miała odbywać się, jak to zostało przypomniane w motywie 3 tego rozporządzenia, przez stopniowe zmniejszenie poziomu całkowitego dopuszczalnego połowu TAC, którego wartość, przypominana w art. 3 tego rozporządzenia, została podzielona pomiędzy Unię i inne państwa strony ICCAT. Przestrzeganie kwot przyznanych państwom członkowskim jest zatem konieczne dla realizacji celu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego. Stąd też środki polegające na zakazie połowów przyjęte przez Komisję w rozporządzeniu nr 530/2008 z powodu nieuchronnego wyczerpania kwot połowowych nie są w sposób oczywisty nieodpowiednie.
- 84 W ten sposób skierowany do wspólnotowych podmiotów gospodarczych zakaz przyjmowania wyładunków, umieszczania w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych oraz przeładunków w wodach lub portach wspólnotowych tuńczyka błękitnopłetwego złowionego po dniu 16 czerwca lub 23 czerwca 2008 r. – stosownie do bandery, pod którą pływa kuter rybacki, który dokonał połowu – nie jest środkiem oczywisty sposób nieodpowiednim, gdyż pozwala osiągnąć cel przestrzegania TAC, którego z kolei obniżenie pozwoli ostatecznie na odbudowanie zasobów tuńczyka błękitnopłetwego.
- 85 Należy zatem na pytanie czwarte i piąte odpowiedzieć, że ich badanie nie ujawniło żadnego elementu, który mógłby wpłynąć na ważność rozporządzenia nr 530/2008 w świetle zasady proporcjonalności.

W przedmiocie pytania szóstego

- 86 W tym pytaniu sąd krajowy usiłuje co do zasady ustalić, czy rozporządzenie nr 530/2008 jest nieważne z tego względu, iż wprowadza rozróżnienie po pierwsze, pomiędzy statkami rybackimi do połowów okrężnicą pływającymi pod banderą hiszpańską lub zarejestrowanymi w tym państwie członkowskim (zwanymi dalej „hiszpańskimi statkami do połowów okrężnicą”) a takimi samymi statkami pływającymi pod banderą maltańską, grecką, francuską, włoską, cypryjską lub zarejestrowanymi w tych państwach członkowskich (zwanymi dalej „innymi statkami do połowu okrężnicą”), a po drugie, pomiędzy tymi sześcioma państwami członkowskimi a pozostałymi państwami członkowskimi, wprowadzając w konsekwencji dyskryminację ze względu na przynależność państwową i naruszając tym samym art. 12 WE.
- 87 Należy uściślić, że rozporządzenie nr 530/2008 dotyczy wyłącznie statków do połowu tuńczyka błękitnopłetwego okrężnicą a nie połowu tuńczyka błękitnopłetwego innymi metodami, w szczególności metodami tradycyjnymi.
- 88 Poszanowanie zasady niedyskryminacji wymaga, by porównywalne sytuacje nie były traktowane w sposób odmienny, a sytuacje odmierne nie były traktowane w sposób identyczny, chyba że jest to obiektywnie uzasadnione (zob. w szczególności wyroki: z dnia 17 października 1995 r. w sprawie C-44/94 *Fishermen’s Organisations i in.*, Rec. s. I-3115, pkt 46; z dnia 30 marca 2006 r. w sprawie C-87/03 *Hiszpania przeciwko Radzie*, Zb.Orz. s. I-2915, pkt 48; a także z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie C-141/05 *Hiszpania przeciwko Radzie* Zb.Orz. s. I-9485, pkt 40).
- 89 Na wstępie należy stwierdzić, że państwa członkowskie nieobjęte zakresem rozporządzenia nr 530/2008 znajdowały się w odmiennej sytuacji od pozostałych państw członkowskich. W 2008 r. żaden statek do połowu okrężnicą pływający pod banderą państw nieobjętych zakresem rozporządzenia nr 530/2008 nie otrzymał zezwolenia połowowego na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 1559/2007 na poławianie tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

- 90 Odnosząc się do państw członkowskich, których dotyczy rozporządzenie nr 530/2008 – Komisja wydała zezwolenia dla hiszpańskich statków do połowu okrężnicą poławiających tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym oraz do przechowywania go na statku, umieszczania w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych, przeładunku, transferu i wyładunku ryb do dnia 23 czerwca 2008 r., podczas gdy działalność tego rodzaju została zakazana innym statkom do połowu okrężnicą od dnia 16 czerwca 2008 r.
- 91 Tym samym rozporządzeniem Komisja zezwoliła wspólnotowym podmiotom gospodarczym na przyjmowanie wyładunków, umieszczanie w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych i przeładunek tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w tych wodach przez hiszpańskie statki do połowu okrężnicą do dnia 23 czerwca 2008 r., podczas gdy działalność ta została zakazana w stosunku do tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przez inne statki do połowu okrężnicą od dnia 16 czerwca 2008 r.
- 92 Rozporządzenie nr 530/2008 traktowało w sposób odmienny te dwie kategorie statków wedle bandery, pod którą pływają, lub państwa, w którym zostały zarejestrowane, jak również wspólnotowe podmioty gospodarcze wedle tego, czy handlowały z hiszpańskimi czy też z innymi statkami do połowu okrężnicą. Należy zbadać, czy istniały obiektywne powody uzasadniające tę różnicę traktowania.
- 93 Należy przypomnieć, że elementy charakteryzujące różne sytuacje, a w ten sposób ich podobny charakter, winny być w szczególności określone i ocenione w świetle przedmiotu i celu aktu Unii, który wprowadza rzeczzone rozróżnienie (zob. analogicznie wyroki: z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie C-127/07 Arcelor Atlantique et Lorraine i in., Zb.Orz. s. I-9895, pkt 26; a także z dnia 18 listopada 2010 r. w sprawie C-356/09 Kleist, Zb.Orz. s. I-11939, pkt 34).

- 94 Rozporządzenie nr 530/2008 zostało przyjęte na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z tym przepisem Komisja, w szczególności z własnej inicjatywy, może podjąć środki nadzwyczajne, spełniając trzy przesłanki. Przede wszystkim wymaga się wcześniejszego istnienia poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub dla ekosystemu morskiego. Następnie zagrożenie to winno wynikać z działalności połowowej. Wreszcie aby zażegnać wspomniane zagrożenie, wymagane jest natychmiastowe działanie. Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego precyzuje, że środki nadzwyczajne mają skutek natychmiastowy.
- 95 W konsekwencji w przypadku gdy Komisja działa na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, stosuje ona zgodnie z art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia „podejście ostrożne, poprzez podjęcie środków mających na celu ochronę i utrzymanie żywych zasobów wodnych”, co zgodnie z brzmieniem tego przepisu stanowi właściwy środek do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa.
- 96 W ramach wykonywania środków podjętych na podstawie art. 7 rozporządzenia podstawowego różnica w traktowaniu może być uzasadniona, jeżeli pozwala lepiej osiągać cele ochrony żywych zasobów wodnych lub ochrony ekosystemu morskiego.
- 97 W rozporządzeniu nr 530/2008 Komisja uznała, że istnieje poważne zagrożenie dla ochrony zasobów tuńczyka błękitnopłetwego oraz że zagrożenie to wynika z działalności połowowej statków do połowów okrężnicą. Z motywu 7 tego rozporządzenia wynika bowiem, po pierwsze, że zdolność połowowa floty do połowu okrężnicą jest

nadmierna, a po drugie, że zdolność połowowa każdego ze statków jest tak duża, że TAC, mógł zostać szybko osiągnięty, a nawet przekroczony.

- 98 W celu uzasadnienia innej daty wejścia w życie środków zakazu dla hiszpańskich statków do połowu okrężnicą Komisja stwierdziła, że ze względu na ich małą liczbę statki te nie mogły spowodować przekroczenia przyznanej im kwoty połowowej przed dniem 23 czerwca 2008 r., podczas gdy ryzyko takie istniało od dnia 16 czerwca 2008 r. w stosunku do innych statków do połowów okrężnicą, zważywszy ich znaczną liczbę.
- 99 Jak to słusznie wskazała Komisja, nie zatrzymała ona natychmiast działalności połowowej na podstawie art. 26 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, bowiem tego rodzaju środek zakłada wyczerpanie kwoty przyznanej temu państwu członkowskiemu, co nie miało miejsca w niniejszym przypadku. Celem, który Komisja zamierzała osiągnąć, było uniemożliwienie połowów przy użyciu określonej metody, mianowicie statkami do połowów okrężnicą, podczas gdy przyznane państwowi członkowskiemu kwoty nie były jeszcze osiągnięte.
- 100 W świetle tych wyjaśnień dostarczonych Trybunałowi nie wydaje się, by istniały obiektywne różnice pomiędzy statkami do połowów okrężnicą w zależności od bandery, pod którą pływają, lub państwa członkowskiego, w którym zostały zarejestrowane, jeśli chodzi o ich zdolność połowową tuńczyka błękitnopłetwego oraz ich wpływ na wyczerpanie zasobów tej ryby. Nie wykazano ani nawet nie podnoszono, by hiszpańskie statki do połowu okrężnicą różniły się od innych tego typu statków, do których odnosi się rozporządzenie nr 530/2008.
- 101 Stąd też, chociaż Komisja wskazuje, iż nie przyjęła środków zakazu z powodu ryzyka wyczerpania kwot przyznanych państwowi członkowskiemu, należy stwierdzić, że przeniesienie na dzień 23 czerwca 2008 r. wejścia w życie środków zakazu w stosunku do

hiszpańskich statków do połowów okrężnicą jest oparte wyłącznie na ryzyku wyczerpania kwot, nawet jeżeli chodzi tylko o kwoty przyznane tym statkom. Różnica traktowania, która wynika z przeniesienia daty wejścia w życie środków, nie wydaje się zatem oparta na istniejącym stosunku pomiędzy liczbą statków do połowu okrężnicą oraz kwot połowowych tuńczyka błękitnopłetwego, która została im przydzielona.

- 102 Z rozważań tych wynika, że chociaż działanie Komisji miało na celu może zapobiegnięcie załamaniu się stad tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym i chociaż Komisja odmiennie traktowała statki do połowu okrężnicą i inne statki lub metody połowowe, opierając się, jak to zostało powiedziane w pkt 97 niniejszego wyroku, na możliwości wyczerpania zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, przeniosła ona na dzień 23 czerwca 2008 r. wejście w życie środków zakazu połowu dla hiszpańskich statków do połowu okrężnicą, opierając się wyłącznie na zdolności połowowej teoretycznie wymaganej do osiągnięcia kwoty połowowej, a nie rzeczywistej zdolności połowowej tuńczyka błękitnopłetwego.
- 103 Jak bowiem wskazał rzecznik generalny w pkt 125 opinii, z przedstawionych przez Komisję uwag na piśmie wynika, że kwota połowowa każdego państwa członkowskiego została rozdzielona w oparciu o liczbę statków, które pływały pod banderą tego państwa lub były w nim zarejestrowane. W 2008 r. 131 statków rybackich posiadających zezwolenia na połow tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnomorskim, dzieliło się w następujący sposób: 1 cypryjski, 4 maltańskie, 6 hiszpańskich, 16 greckich, 36 francuskich i 68 włoskich. Kwoty indywidualne dla statków francuskich o długości powyżej 24 metrów wnosiły od 110 do 120 ton na statek, dla statków włoskich – 52 tony i dla statków hiszpańskich – od 251 do 352 ton.
- 104 Komisja wyjaśniła również w trakcie rozprawy, że hiszpańskie statki do połowu okrężnicą dokonywały połowu zasadniczo w strefie Balearów i rozpoczynały sezon połowowy tydzień po innych statkach rybackich do połowu okrężnicą. Niemniej jednak Komisja poparła to twierdzenie wyłącznie dokumentem figurującym w załączniku 6 do uwag na piśmie. Z dokumentu tego wynika po pierwsze, że hiszpańskie statki rybackie poławiały tuńczyka błękitnopłetwego w strefie Balearów co najmniej do dnia 27 maja 2008 r., a po drugie, że francuskie statki do połowu okrężnicą poławiały w tej

samej strefie w tym samym okresie, wobec czego sytuacja statków hiszpańskich nie była wyjątkowa.

- 105 W tym względzie należy wskazać, że art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 1559/2007 zakazuje poławiania tuńczyka błękitnopłetwego przez statki rybackie do połowu okrężnicą we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym między dniem 1 lipca a 31 grudnia, bez jakiegokolwiek wyjątku dla hiszpańskich statków do połowu okrężnicą ze względu na późny początek sezonu połowowego.
- 106 Z ogółu powyższych rozważań wynika, że nie zostało wykazane, by hiszpańskie statki do połowu okrężnicą znajdowały się w obiektywnie odmiennej sytuacji w stosunku do innych statków do połowu okrężnicą, do których odnosi się rozporządzenie nr 530/2008, która uzasadniałaby przeniesienie w stosunku do nich dnia wejścia w życie środków zakazu na dzień 23 czerwca 2008 r., aby lepiej chronić zasoby tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym.
- 107 W konsekwencji Komisja, działając na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w celu zlikwidowania zagrożenia załamania się stad tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym wskutek działalności połowowej statków rybackich do połowu okrężnicą odroczyła do dnia 23 czerwca 2008 r. datę wejścia w życie środków zakazu połowu wyłącznie w odniesieniu do hiszpańskich statków do połowu okrężnicą, mimo że wprowadzenie dodatkowego terminu nie znajdowało obiektywnego uzasadnienia z punktu widzenia realizowanego celu.
- 108 Działając w ten sposób, Komisja odmiennie potraktowała hiszpańskie statki do połowu okrężnicą, mimo że nie miało to obiektywnego uzasadnienia. Wynika stąd, że to naruszenie zasady niedyskryminacji wpływa na ważność rozporządzenia nr 530/2008, w zakresie w jakim hiszpańskie statki do połowu okrężnicą miały zezwolenie na poławianie tuńczyka błękitnopłetwego po dniu 16 czerwca 2008 oraz na

jego przechowywanie na statku, umieszczanie w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych, przeładunek, transfer i wyładunek po tej dacie.

- 109 Jeśli chodzi o wspólnotowe podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 530/2008, które zawarły umowy kupna-sprzedaży tuńczyka błękitnopłetwego z hiszpańskimi statkami do połowu okrężnicą – mogły one przyjąć wyładunek, umieszczać w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych, przeładowywać tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przez hiszpańskie statki do połowu okrężnicą między dniem 16 czerwca 2008 r. a 23 czerwca 2008 r.
- 110 Natomiast podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 tego samego rozporządzenia, takie jak AJD Tuna, które zawarły takie umowy z innymi statkami rybackimi do połowu okrężnicą, winny były odmówić tych czynności dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przez te statki do połowu okrężnicą od dnia 16 czerwca 2008 r. Te dwie kategorie podmiotów gospodarczych zostały potraktowane odmiennie, a to odmierne traktowanie jest bezpośrednią konsekwencją nieuzasadnionego odmiennego traktowania, z którego skorzystały hiszpańskie statki do połowu okrężnicą.
- 111 Możliwość przyjęcia między dniem 16 czerwca 2008 r. a 23 czerwca 2008 r. przez wspólnotowe podmioty gospodarcze, które zawarły takie umowy z hiszpańskimi statkami do połowu okrężnicą, wyładunku, umieszczania w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych oraz dokonywania przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przez statki do połowu okrężnicą nie jest uzasadniona, ponieważ podmioty te są w sytuacji obiektywnie identycznej jak inne wspólnotowe podmioty gospodarcze.
- 112 To naruszenie zasady niedyskryminacji wpływa na ważność rozporządzenia nr 530/2008, w zakresie w jakim wspólnotowe podmioty gospodarcze, które zawarły umowy kupna-sprzedaży tuńczyka błękitnopłetwego z hiszpańskimi statkami do połowu okrężnicą, mogły kontynuować swą działalność w stosunku do tuńczyka błękitnopłetwego złowionego po dniu 16 czerwca 2008 r. ze względu na zezwolenie na połów, z którego po tej dacie korzystały te statki.

- 113 Na pytanie szóste należy zatem odpowiedzieć, że rozporządzenie nr 530/2008 jest nieważne ponieważ – przyjęte na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego – przewiduje zakazy obowiązujące od dnia 23 czerwca 2008 r. w odniesieniu do hiszpańskich statków do połowu okrężnicą oraz wspólnotowych podmiotów gospodarczych, które zawarły z nimi umowy, podczas gdy w stosunku do innych statków rybackich do połowu okrężnicą i wspólnotowych podmiotów gospodarczych, które zawarły z nimi umowy – zakazy obowiązujące od dnia 16 czerwca 2008 r., mimo że takie odmienne traktowanie nie jest obiektywnie uzasadnione.
- 114 Ze względu na odpowiedź udzieloną na pytanie szóste nie ma potrzeby udzielania odrębnej odpowiedzi na pytanie dziesiąte.

W przedmiocie kosztów

- 115 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem; do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

- 1) **Badanie przedłożonych pytań nie ujawniło żadnego elementu, który mógłby wpłynąć na ważność rozporządzenia Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym oraz ważność art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie**

ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa w świetle zasady kontradyktoryjności i zasady skutecznej ochrony sądowej.

- 2) **Badanie przedłożonych pytań nie ujawniło żadnego elementu, który mógłby wpłynąć na ważność rozporządzenia nr 530/2008 w świetle obowiązku uzasadniania aktów wynikającego z art. 296 ust. 2 TFUE, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady proporcjonalności.**

- 3) **Rozporządzenie nr 530/2008 jest nieważne, ponieważ – przyjęte na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2317/2002 – przewiduje zakazy obowiązujące od dnia 23 czerwca 2008 r. w odniesieniu do statków rybackich do połowu okrężnicą pływających pod banderą hiszpańską lub zarejestrowanych w tym państwie członkowskim oraz wspólnotowych podmiotów gospodarczych, które zawarły z nimi umowy, podczas gdy w stosunku do statków do połowu okrężnicą pływających pod banderą maltańską, grecką, francuską, włoską oraz cypryjską lub zarejestrowanych w tych państwach członkowskich oraz wspólnotowych podmiotów gospodarczych, które zawarły z nimi umowy – zakazy obowiązujące od dnia 16 czerwca 2008 r., mimo że takie odmienne traktowanie nie jest obiektywnie uzasadnione.**

Podpisy